

Marijo, pribižališče grešnikov in zato hitimo, kakor najbolj moremo — v Loreto.

Za pol ure že se pripeljemo pod breg in veseli gledamo na breg mestice Loreto, ki je od postaje Loreto pol ure oddaljeno. Dasiravno je na postaji mrgolelo umazanih in pokvečenih koleseljnov, ki bi nas radi zapeljali na breg, se vendar odločim peš iti v mestice, da se nekoliko prehodim in si spretegnem zaspan-ude. Toda celi roj beračev me obsiplje — na Laškem vse berači, in ker nisem gleštal niti beliča laškega drobiža, stopim z nekim prijateljem na voz. To vam je bila strašna kučija! Kmet, ki je že tri kmetije zapil, pri nas nima tako blatnega in razklopotanega koleseljna. Vprežen je bil osel.

Avanti, le naprej! Toda dolgo je trajalo, pred ko je kočijaš osla pripravil, da je prestopil. Pa kočijaš ni vsedel na voz, ampak je kraj voza letel in z debelo leskovico je tako neusmiljeno tepel ubogo mrcino, da je vsakokrat počilo, kakor bi ga s peračo mahnil. Ko pa bitje ni nič izdalo, začne kočijaš kričati, kakor bi Turki prihajali in krik osla toliko prestraši, da je poskusil en par krat skočiti, a zopet je drobno korakal, kakor kaka gizdava gospodična, ki od same lepote ne vé, kako bi stopila. Sred mestica pa prednja os sprašči in voz se nagne na mojo stran in zdaj bi bil ležal v prahu na ulici, da ne bi prihitela močna Lahinja na pomoč, ki je voz toliko podržala, da sem se izdeval.

Nič ne reci, tolaži me tovariš, če sva se slabo vozila, bova pa zato debelo plačala.

(Dalje prih.)

Smešnica 18. Krčmar kupi v soboto pri poštenem slov. kmetu 2 štrtinjaka vina in naročuje mu, naj ga pripelje kar drugi den, torej v nedeljo domov. Kmet pa ga opomni, da je nedelja. „Nič ne dé“, reče na to krčmar, „le pripelji ga!“ „Rad“, pravi kmet, kraspaje se za ušesom, „toda v nedeljo ne maram vpregati živine“. „Zakaj ne?“ vpraša krčmar. „Za to, ker je greh“, odgovori pošteni kmet. „Ej, kaj bo to, jaz vzamem odgovor za-nj na se“. — „Na tem svetu že“, odvrne kmet, „toda kaj bo na unem svetu?“ „Tudi tam!“ zatrjuje krčmar. „Žal“, pravi sedaj kmet, „žal, da jaz ne morem ustreči vaši želji, kajti na unem svetu nočem, da se — snideva“.

Razne stvari.

(Drž. zbor.) Pri razpravi o proračunu naučnega ministerstva je govoril vlč. g. kanonik Kljun zoper sedanje ravnanje naučnega ministerstva na slov. zemlji, izlasti še na Koroškem. V tem je spravil toliko posiljevanja, ki se godi slov. ljudstvu ravno v šolah, na svitlo, da so tudi nemški poslanci nad tem strmeli.

Slov. ljudstvo, izlasti koroško mu bode gotovo hvaležno za to moško besedo.

(Zgodovinska veselica.) V nedeljo, dne 29. aprila je obhajala slov. čitalnica v Celji svojo 25letnico. Č. g. Ivan Krušič, c. kr. profesor na gimnaziji v Celji, je imel slavnostni govor. G. profesor je bil tudi pred 25 leti že ud tamošnje čitalnice in ji je ostal vseh 25 let zvest ter je tedaj iz lastne skušnje vedel, kaj da je vse čitalnica v teh let doživela.

(Ročna dela.) Pouk učenk v ročnih ženskih delih je na ljudskih šolah, posebno pri mestih sila važen za otroke a okr. šolski svet na Ptuji ne kaže veliko veselja za tak poduk. Že od novega leta sem ni na ljudski šoli za okolico učiteljice za ta poduk in ni še znamenja, da pride že k malu učiteljica za-nj. Se ve, okr. šolski svet ima s svojo nemščino preveč dela, za to „malost“ ne vdobi časa!

(Volitve.) Mesto Celje ima zopet svoje stare može v mestnem zastopu. Obrtno društvo, katero se jim je ustavljalo ter je hotelo dobiti leta zastop v svoje roke, pa so razpustili. Vsaka reč ima svoj uzrok, torej tudi to razpuščenje.

(Odlikovanje.) G. Josip Lautner, zdravnik v Vitanji, je dobil zlati križ za zasluge.

(Učiteljstvo.) G. Filip Vogrinec, doma iz sv. Lovrenca na drav. polji, pride za učitelja na Velko ali k Mariji Snežnici, gg. Ferdo Velki in Jože Petrič pa stopita na lastno prošnjo v stalni pokoj.

(Vihar.) V petek dne 27. aprila je nastal precej močen veter že dopoldne in je pri Svetinjah zbil križ in jabelko z zvonika tamošnje župnijske cerkve. Na srečo pa ni bilo tačas nikogar blizu cerkve ter se tedaj druge nesreče ni zgodilo. Križ in jabelko pa sta precej škode trpela.

(Nove bukve.) „Žalostna mati božja“, bukvice za molitve in premišljevanje, katere je spisal pok. č. g. Fr. Bezjak, župnik pri sv. Marku nižje Ptuja, dobé se odslej v 6. izdaji v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Bukve so to, katerim ni več treba priporočevanja.

(Vrli narodnjak.) V Ljutomeru je umrl zadnji četrtek g. dr. A. Mravljak, več let odvetnik v tamošnjem trgu. Bil je tihe narave, a po svojem značaju trden, kakor skala. Naj mu bode blag spomin!

(Smrtna kosa.) G. dr. K. Hiegersberger, odvetnik v Celji, je umrl. Bil je rojen v Mariboru, nekaj časa odvetnik v Brezicah, več let pa v Celji. Mož je bil Nmec a ne prevroče krvi.

(Slov. groš.) Mesto Maribor je dobilo od novega leta sem že 5147 gold. za pravico postaviti kmečkih pridelkov na prodajo. Kmetje so sami Slovenci in nismo še slišali, da bi naši nemški mestni očetje bili te groše odbili, češ, da niso nemški. Plačevati sme še torej tudi

slov. kmet v čisto nemško kaso Mariborskega mesta.

(Sin očeta vstrelil.) Na gornji Ponikvi šla sta v nedeljo dne 29. aprila oče in sin na lov. Po nesreči se sinu puška sproži in oče, v čelo zadet — mrtev obleži! — Posvečuj dan Gospodov!

(Bolezen.) V Ormoškem kraju imajo neki precej svinj bolnih in sicer na osepnih. Svinje tudi poginejo v tej bolezni.

(Šulverein.) V Ločah je bojda toliko uboštvu da je treba šulvereinu priskociti, naj se oskrbé ubožni otroci s potrebnimi učili. Nam se pa zdi, da gleda šulverein skozi očali „moža na c. kr. pošti“ v Ločah.

(Enkrat!) „D. W.“ omenja v svoji zadnji številki, z dne 29. aprila, č. g. J. Žičkarja, župnika v Vitanji ter mu ne pridene nobenega priimka, kakor je bila to še doslej vselej storila. Mi ji zapišemo to radi v „zlate bukve“.

(Trgovina.) G. M. Löschnigg, trgovec na Slatini, je naznanil c. kr. okr. sodniji v Celji, da je prevrgel svojo kupčijo, to je, da ima več dolgov, kakor pa blaga. Nemštvo je že dobro, toda kakor je podoba, ne za vse.

(Duhovske spremembe.) Č. g. Jurij Martinko, župnik v Sromljah, je umrl v 67. letu svoje dobe. Č. g. Fr. Klepač, kaplan v Kozjem, ostane na svojem mestu in isto tako č. g. Fr. Črnenšek, kaplan v Loki.

Listič uredništva. G. J. H.: Novice iz vaših krajev bi nam bile prav ljube. — G. K. S. v J.: Nikar strahú. Pri nas ne izve živa duša, kdo nam kaj pripošilje. Prosimo pa, da je le resnica, kar se nam piše. — G. ? v S.: Le pošljite, če ne bo za list, bode pa za koš! — G. na Kor. méji: Zakaj ni glasú od vas? — G. S. M. v L.: Gospodarske stvari iz lastne skušnje, se vé, da je prostora za-nje.

Listič upravnštva. G. M. Lapornik pri sv. Lenartu. pošta Laški trg: Nered je na pošti. — Č. g. A. Sl. pri sv. K.: Za lani in letos.

Loterijne številke:

V Gradcu 28. aprila 1888: 40, 60, 8, 22, 43
Na Dunaju „ „ 26, 40, 10, 28, 65

Združena služba

organista in mežnarja v Artičah pri Brežicah je do 13. maja razpisana. Prošniki se naj osebno oglasijo. 2-3

Cerkveno predstonijštvo.

Organist in mežnar

samskega stana, 26 let star, dober pevec, spremljal bi rad svojo službo. Pisma se naj pošiljajo uprav. „Slov. Gosp.“ 1-3

Izdajatelj in založnik kat. tisk. društvo. Odgov. urednik B. Ferk. Tisk tiskarne sv. Cirila. (Odgov. J. Otorepec.)

Podpisani naznanjajo potrtega srca, da njim je njihova ljuba, draga in nepozabljiva supruga, oziroma mati gospa

Viktorija Kovačič

po 12dnevnej strašnej, hudi bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče dne 1. maja 1888 ob 1/37. uri zaran v Gospodu zasnila.

Tu lo prerano umrle in nepozabljive se bode v četrtek dne 3. maja 1888 ob 4. uri popoldne na domačem mirodvoru hladni zemlji izročilo. Sv. meša za rajno se bode v petek ob 6. uri zaran brala.

Ljutomer, dne 1. maja 1888.

Jakob Kovačič,
soprog.

Samo, Mirko,
sinova.

Slomšekovich

zbranih spisov IV. knjiga: različno blago (I. del: šola in odgoja str. 180; II. del: nar. politika in pa narodno gospodarstvo str. 183—354; III. del: razna podučna tvarina str. 357—428) dobiva se izvod po 1 gl. pri izdajatelju: Mih. Lendovšek, župnik v Makolah (Maxau bei Pöltschach)

III. knjiga: životopisi str. 397. pa po 70 kr. Po ravnoisti ceni tudi po vseh slov. bukvarnah! Prva in druga knjiga sta pošli. Val. Orožnovih pesnj je še nekoliko izvodov na prodaj po 40 kr. Pete knjige: „Slomš. pastirski listi“ ni moči izdati, dokler niso za III. in IV. tiskovni stroški poravnani! 4

Marijacejske kapljice za želodec,

izvrsne pri vseh boleznih v želodcu.

Neprekosljivo sredstvo zoper pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urák, smrad iz ust, vetrovc, riganje, kolike, želodčni katar, zgago, pesek v mehuru, preveliko slinjenje, ziatenico, bijuvanje, glavobol, če pride iz želodca, želodčni krč, zabasanje, prenapolnjenje želodca z jedmi ali pijačo, gliste, zlezenico, jertnico in hemeroide. Cena steklenice s podukom 35 kr., dvojna stekl. varstvena znamka 60 kr. Osrednje pošiljateljice lekarnar Karla Brady v Kromerizu (Moravsko). Marijacejske kapljice niso tajno zdravilo. Obstojni deli so pri vsaki steklenici v poduku napovedani.

Prave se dobé v vseh lekarnah.

Svarjenje! Prave Marijacejske žel. kapljice se večkrat kvarjajo in ponarejajo. Znamenje, da so prave, mora vsaka steklenica v rúdečem, z gornjo varstveno marko prevedenem zavitku biti in v poduku, ki je pridjan vsaki steklenici, mora še opomnjeno biti, da je v tiskarni H. Guseka v Kromerizu tiskan.

Prave se dobé: Aussee: lekar K. Lang; Celje: lekar J. Kupferschmid; Fürstenfeld: A. Schröckenfux; Judenburg: K. Unger; Gradec: A. Nedved; Gleichenberg: Dr. Ernst Fürst. 19—52